

Η ΝΕΑ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΩΓΩΝΗΣΙΟΥΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΠΛ. ΠΟΥΤΕΤΣΗ 16 - (45332) ΙΩΑΝΝΙΝΑ - ΤΗΛ.: 72586-70485 ΦΥΛΛΟ 24 ΔΕΚΕΜΒΡ. 1989

Ξυλοφόρτωσαν άγροφύλακα

Κυνηγούσε παράνομα στο καταφύγιο θηραμάτων Κάτω Λάδωνης — Άγίας Μαρίνας στην περιοχή Μακραλέξη στις 27 Δεκεμβρίου μία ομάδα κυνηγών. Έντοπίστηκαν από τον άγροφύλακα και κατοίκους της περιοχής. Όταν ο άγροφύλακας κ. Μιχάλης Τσισίτης τους ζήτησε να παραδώσουν τα όπλα, αρνήθηκαν και τον ξυλοφόρτωσαν. Μεταφέρθηκε στο Νοσοκομείο Ιωαννίνων. Επιλήφθηκαν οι αρχές.

Η περίπτωση αυτή λαθροθηρίας πρέπει να προβληματίσει τους αρμόδιους φορείς τόσο τους Κρατικούς όσο και τον Κυνηγετικό Σύλλογο. Το κυνήγι δεν είναι πλέον άθλημα και ψυχαγωγία όπως το θέλουν οι κανόνες του κυνηγιού. Είναι οικολογική καταστροφή, αφού εξοντώνονται πλέον τα θηράματα μέσα στα καταφύγια. Πέραν αυτού η κατάσταση αυτή της εξόντωσης δηλαδή και των τελευταίων δειγμάτων άγριων ζώων της περιοχής, μάς εκθέτει στον πολιτισμένο κόσμο. Καταστρέφεται ο τελευταίος πλούτος του Πωγωνίου. Η όμορφιά της επαρχίας μας. Χρειάζεται κινητοποίηση.

Ίστορίες παλιές...

Ο ΛΑΓΑΡΟΣ

Πάνε πολλά χρόνια. Την ιστορία έλεγε παλιός κυνηγός. Πολύ παλιός. Κι η ιστορία είναι παλιά. Κυνηγιάρική και στο... σημάδι. Νά πως έχει:

—Είχε έρθει στο κεφαλοχώρι ο καινούργιος κατήγ για πρώτη φορά για δικαστήριο και όπως γινόταν πάντοτε, ήταν προσεχτικός και λιγομίλητος. Τόχαν όμως οι ντόπιοι, συνήθιο, κάθε καινούργιος πούρχονταν στο χωριό, δίσκαλος, σταθμάρχης, γαιμπρός κ.λπ. να τον... βαφτίσουν. Τό βάπτισμα ήταν ένα είδος πρώτης φιλοξενίας με μεζέδες και μπόλικο ρακί. "Ετσι και τώρα, ο Μουχτάρης, ο Σουφάρης, ο Δάσκαλος, ο Σαράφης κι άλλοι κάλεσαν τον Κατή για ένα κέρασμα.

Και τό ένα ρακί έφερε τό άλλ-

Ας προγραμματίσουμε κάτι

Τόν Οκτώβριο 1990 συμπληρώνονται 50 χρόνια από τό έπος του '40. Ένα από τά θέατρα τών επιχειρήσεων τών πρώτων ημερών του πολέμου εκείνου ήταν και ή έπαρχία μας. Τά χωριά μας έζησαν την πρώτη «μικρή» κατοχή. Οί κάτοικοι της επαρχίας μας ταλαιπωρήθηκαν. Είχαμε τά πρώτα θύματα τών αμάχων. Τους πρώτους δημους και τίς πρώτες καταστροφές. Πωγωνήσιοι στρατιώτες βρέθηκαν στά φυλάκια την πρώτη μέρα του πολέμου και πρώτοι αυτοί υποχρεώθηκαν μέ την σύμπτυξη στό Καλπάκι ν' αφήσουν τίς οίκογένειές τους υπό κατοχή. Η μνήμη εκείνων τών γεγονότων πρέπει νά διαφυλαχθεί. Στά 50 χρόνια κάτι πρέπει νά κάνουμε για νά τιμήσουμε όσους έπιζούν αλλά και νά μνημονεύσουμε όσους έφυγαν. "Ας προγραμματίσουμε κάποιες έκδηλώσεις μνήμης. "Ας κάνουμε ένα προσκλητήριο όσων ζούν στίς θέσεις πού βρέθηκαν την αύγή της 28ης Οκτωβρίου του 1940 και τίς επόμενες μέρες. "Ακόμη στά πλαίσια φιλίας τών λαών και της ΕΟΚ ας οργανώσουμε μία συνάντηση Έλλήνων και Ιταλών πού έπιζούν στά πεδία αντιπαράθεσης. Πολλά άλλα μπορούμε νά σκεφτούμε για μία σειρά έκδηλώσεων πού θά κάνει αισθητή την ύπαρξη αυτής της επαρχίας, θά τονισθεί ή προσφορά και οί θυσίες και θά τονωθεί. "Ας γίνει από τώρα μία συντονιστική έπιτροπή για ένα πρόγραμμα έκδηλώσεων μνήμης και φιλίας. Είναι καιρός για μία καλή παρουσία.

Στήν τηλεόραση τό «καζάνια»

Στίς 17 Δεκεμβρίου Κυριακή μεσημέρι ή ΕΤ 2 παρουσίασε σέ ήμίωρο πρόγραμμα τά καζάνια και την διαδικασία απόσταξης του τσίπουρου. Οί σκηνές είχαν ληφθεί στό Δελβινάκι και συνδυάστηκαν μέ μία παρουσίαση του Δελβινακίου

και της ιστορίας του.

Ήταν ένα πρόγραμμα μέ καθαρά Πωγωνήσιο χρώμα και μία καταγραφή της τελευταίας διαδικασίας επεξεργασίας τών σταφυλιών.

Συγχρόνως άκούστηκαν και σκεποί του τόπου μας από τά κλορίνα τών Χορισιάδων σ' ένα αυθόρμητο γλέντι δίπλα στό καζάνια.

"Αργησαν τά πρώτα χιόνια

"Αργησαν έφέτος τά πρώτα χιόνια. Πέρασε όλος ο Δεκέμβριος μέ καλοκαιρία σχεδόν και μέ λίγο κρύο. Τά Χριστούγεννα δεν ήταν άσπρα όπως τά θέλει ή παράδοση κι όπως τά συνδέσαμε μέ τό χωριό και τίς παιδικές αναμνήσεις.

Τά πρώτα χιόνια έπεσαν στά χωριά μας στίς 29 Δεκεμβρίου. Λίγα κι αυτά, πέντε μέ δέκα πόντους, όσο άσπρισαν τά βουνά και τά χωριά. "Ας έλπίσουμε πώς θά πέσει άργότερα τό χιόνι, όσο χρειάζεται για νά μη έχουμε προβλήματα λειψυδρίας.

Κατανομή πιστώσεων

Από τό άποθεματικό του 1989 τό Νομ. Συμβούλιο διέθεσε τίς παρακάτω πιστώσεις για την επαρχία μας:

* Για την άντικατάσταση Κεντρικού Λέβητα του Γυμνασίου Πωγωνιάς δραχμές 1.200.000.

* Για κατασκευή τοίχου άντιστήριξης στην Κοινότητα Λίμνης δραχμές 340.000.

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ

Μέ τό φύλλο του Δεκεμβρίου 1989 ή ΝΕΑ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ συμπληρώνει δυό χρόνια έκδοσης. Δυό χρόνια πού προσφέρουμε ό,τι μπορούσαμε στην πληροφόρηση και ενημέρωση τών συμπατριωτών μας σέ θέματα πού έχουν σχέση μέ τό Πωγώνι. Στην προσπάθειά μας αυτή μάς ενίσχυσε ο καλός λαός τών Πωγωνιανών και φίλοι μας, οί συνεργασίες, οί εύστοχες παρατηρήσεις και ή αυστηρή κριτική τους. Έκείνο πού μάς ικανοποίησε ήταν ή γενική έντύπωση πού δημιουργήσαμε πώς καλύψαμε ένα κενό στόν Πωγωνήσιο χώρο. Όλες αυτές οί εκτιμήσεις μάς είναι χρήσιμες τόσο για την συνέχιση της προσπάθειας όσο και για την βελτίωση της έκδοσης. Συμπληρώνοντας αυτά τά δυό χρόνια και μπαίνοντας στόν τρίτο αίσθανόμαστε υποχρέωση νά εύχαριστήσουμε όλους όσους μάς ενίσχυσαν στην έκδοση μας και νά διαβεβαιώσουμε τούς συμπατριώτες μας πώς θά συνεχίσουμε την προσπάθεια, για πληρέστερη και καλύτερη ενημέρωση για τό Πωγώνι μας.

ΣΤΗΝ 7η ΣΕΛΙΔΑ

Η ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΚΑΒΙΑΣ

Κατά τον μήνα Νοέμβριο 1989 ο μεθοριακός Σταθμός Κακαδιάς παρουσίασε την ακόλουθη κίνηση:

Επίδοτες:	360
Είσοδος:	340
Όχιματά:	
Είσοδος:	128
Εξοδος:	125

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

* Το πτυχίο της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου 'Ιωαννίνων πήρε η Δέσποινα Τζουλάκη του Σπύρου από την Παγωνιάνη.

* Το πτυχίο του Μηχανολόγου - Ηλεκτρολόγου του Πανεπιστημίου Πατρών πήρε ο Γεώργιος Τσαγκούλης του 'Ιωάννη από τις Δρυμάδες.

Τους νέους πτυχιούχους συγχαίρει και η Ν. Φ. Τ. Παγωνίου.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τον αγαπημένο μας άνιψο Χρήστο Δημ. Σίββα από τον ΠΕΡΟΠΛΑΤΑΝΟ Παγωνίου που τελείωσε το τμήμα Κοινωνιολογίας της ΠΑΝΤΕΙΟΥ, συγχαίρουμε θερμά και εύχμαστε καλή σταδιοδρομία.

Οι φίλοι του: ΝΑΥΣΙΚΑ - ΣΟΚΡΑΤΗΣ

Η νέα ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Μηνιαία Εφημερίδα
* * * * *
'Ιδιοκτήτης - Έκδοτης
Διευθυντής
Κων. Χρ. Κωστούλας
ΕΤΟΣ 2ο Φύλλο 24

* * * * *
Διεύθυνση
Οπλ. Πουτέτση 16
45332 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΤΗΛ.: 72586 - 70485

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΥ ΕΠΕ
Τζαβέλα 11 - ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Ιδιωτών Δρχ.: 1000
Τραπεζών - Οργανισμών
Κοινοτήτων - Νομικών
Προσώπων Δρχ.: 1500
Εξωτερικού:
Δολάρια Αμερ.: 15

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ:
ΚΩΝ/ΝΟΝ ΚΩΣΤΟΥΛΑ
'Οπλ. Πουτέτση 16
453 32 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΠΟΙΗΣΗ

Χριστουγεννιάτικες λαλαγγίτες

Δεκέμβρης μήνας 'ήτανε, - κρύα, παγοί παντού - και χιόνια, γύρω στο τζάκι κάθονταν γονείς, παππούς, γιαγιά κι (αγγόνια.

* * *

'Εξω βοριάς εσφύριζε, είχε άνεμοσούρι - και θέριζε τ' αγγιά, κι η μάνα μέσ' στο σπίτι κουρκούτι, νά κάνει λαλαγγίτες (έτοιμάζει.

* * *

Ξημέρωναν Χριστούγεννα κανείς στο σπίτι τό βράδυ δέν (κοιμόταν, αν πρώτα σπάργανα, οί λαλαγγίτες και τά φεγγάρια δέν (γινόταν.

* * *

Μιά τζουραμπίνα άναψε στο τζάκι ή μάλε ή μαναγάλη, κι επάνω στην πυροστιά ή μάμρη πλάκα βάλλει.

* * *

Τή χόβολη πάνω στην πλάκα πούτανε, καλά ή μάλε μας (σκουπίζει, κουρκούτι μέ καλαμίδι άπλωσε και μέ την ξύστρα τίς (λαλαγγίτες γυρίζει.

* * *

Φεγγάρια μέ τρύπες ψήνονταν και τά παιδιά είχαν χαρά (μεγάλη, συροπιασμένες λαλαγγίτες στο ταψί μά και καρύδια έβαλε (ή μαναγάλη.

* * *

'Η Λίζα ή σκυλίτσα μας γαούγιζε κι έξω στην πόρτα τρι- (γυρούσε, και στον καταχυτό ή λάγια ή προβατίνα μας άσπρο άρνί (γεννούσε.

* * *

Χαράματα ή κοιμπάνα μας άπ' τό καμπαναριό κτυπούσε, ξημέρωναν Χριστούγεννα στην έκκλησία τους χριστιανούς (καλούσε.

* * *

Τέτοια Χριστούγεννα πού στο χωριό μας έζησα ποτέ δέ (θα ξεχάσω, πάντα στο νού μου τριγυρνούν, τά χρόνια σάν περνούν, (ως ότου νά γεράσω.
ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΡΑΠΤΗΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Κύριε Διευθυντά,
Στό υπ' αριθ. 22 μηνός 'Οκτωβρίου φύλλο της εφημερίδας σας διάδοσα γιά τό πανηγύρι 'Αγίου Δημητρίου στον Κακό- λαικκο και μοδ έκανε κατόπτη- ξη γιστί του 'Αγίου Δημητρίου δέν έγινε κανένα πανηγύρι, έ- γινε ύστερα από την έορτή του 'Αγίου Δημητρίου μιιά συνε- στήση, έπομένως δέν έγινε πα- νηγύρι.

'Η αλήθεια είναι ότι αυτή ή οικογενειακή συνεστήση της ο-

ποίας είμαι πρωτοϊδρυτής, όρί- σθηκε νά γίνεται όριστικώς την ήμέρα της έορτής του πολιού- χου του χωριού μας 'Αγίου Δη- μητρίου σέ άνάμνηση πού πα- νηγυρίζει τό χωριό μας προπο- λεμικά και μετά την επάνοδο στο χωριό μας μέχρι τό 1958 μεγαλοπρεπέστατο πανηγύρι. Δυστυχώς τον έφετεινό χρό- νο αλλοιώθηκε από όρισμένους και κοκώς δημοσιεύθηκε από τον μέ ψεύδονύμο Μπεστάρω «Πανηγύρι του 'Αγίου Δημη- τρίου».

ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΝΤΟΣ

**Πωγωνήσιοι
ενισχύστε το έργο
των Αδελφοτήτων...**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

—'Απεβίωσε στον Κακόλακ- κο ή 'Ελένη σύζυγος 'Αντωνίου Διαμάντη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε την 'Αδελφό- τητα 'Ωραϊοκάστρου Παγωνίου Θεσσαλονίκης ως και άπαντες τούς καθ' οιονδήποτε τρόπον συμμετοσχόντες είς τό βαρύ πένθος γιά τον θάνατο του ά- γαπημένου μας συζύγου, πα- τρός, αδελφού και παππού

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΣΩΚΡ.
ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

'Η σύζυγος, τά τέκνα, οί ά- δελφοί, τά έγγόνια, οί λοιποί συγγενείς.

ΔΩΡΕΑ ΣΕ ΜΝΗΜΗ

Τά αδελφισα του θανόντος στην Θεσσαλονίκη

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Σ.
ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

προσέφεραν άντί στεφάνων στην μνήμη του χρηματικών ποσών είς την έκκλησία του χω- ριού των 'Ωραϊοκάστρου - Πα- γωνίου προς ένίσχυση των έρ- γασίων άγιογράφησης.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Κ Ω Δ Ι Κ Ο Σ	(0657)
ΟΤΕ Δελ6)κίου 22399,	22121,
	22139
ΔΕΗ Δελ6)κίου	22211
Ταχ. Βήσανης	22249
Ταχ. Δελ6)κίου	22244
Ταχ. Κεφαλοδρύσου	41210
Ταχ. Παγωνιανής	31210
Δημόσιο Ταμείο	22246
Συμβολαιογραφείο	22198
Ιερά Μητρόπολη	22203
Κυνηγετικός Σύλλογος	22359
Κέντρο Υγείας Δελ)κίου	22222
	22540, 22541
Ιατρείο Βασιλικού	41300
Ιατρείο Βήσανης	22366
Ιατρείο Κερασόδου	22112
Ιατρείο Κτιομάτων	51201
Ιατρείο Παγωνιανής	31203
Φαρμακείο Δελ)κίου	22525
Αστυνομία Δελθινάκι	22216,
	22365
Αστυνομία Καστανή	51370
Αστυνομία Κεφαλοδρύσου	41216
Αστυνομία Κτίσματα	51292
Αστυνομία Παγωνιανή	31201
Κακαδιά Έλεγχος	
Διαδατηρίων	51230
Κακαδιά Τελωνείο	51210
Δασονομείο Δελθινάκι	22208
Φυλάκιο Κακαδιάς	51300

Αίμοδοσία στή Θεσσαλονίκη

Η ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ Θεσσαλονίκης διαθέτει τράπεζα αίματος από τό 1984. Όλοι γνωρίζουν την χρησιμότητα της τράπεζας αίματος και τίς ύπη- ρείες πού μπορεί νά προσφέ- ρει σέ περιπτώσεις ανάγκης αί- ματος συμπατριωτών μας.

Η ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ καλεί όλους νά συμβάλλουν στην επιτυχία της προσπά- θειας αυτής. Κι αν ακόμα κά- ποιος δέν μπορεί νά πείε την ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1990, 10-1 τό μεσημέρι γιά νά δώσει αίμα, μπορεί νά στείλει κάποιον συγγενή ή φί- λο του.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Στρατηγού Καλλάρη 2
Τηλέφωνα 277185, 271305

Έργα ΟΤΕ στον Πωγωνί

* Στην Καστανή έγκατα- στάθηκε τό νέο τηλεφωνικό Κέντρο 100 παραχών, σέ χώρο της Κοινότητας. Σύντομα θα τε- θεί σέ λειτουργία και θα κινη- θεί ή διαδικασία χορήγησης γέν τηλεφώνων.

Επίσης εγκαταστάθηκε φε- ρέσυχο 12 γραμμών γιά την σύνδεση του νέου Κέντρου μέ τό Κομβικό Κέντρο Δελθινά- κίου.

* Αρχισαν οί εργασίες το- ποθέτησης του νέου τοπικού τηλεφωνικού καλωδίου Καλπα- κίου - Δελθινάκίου. Τό καλώ- διο αυτό είναι των 24 διπλωμα- γών και θα ένισχύσει τά κυ- κλώματα του Δελθινάκίου και της έπαρχίας μας και θα βελ- τιώσει την υπερσυστική επικοι- νωνία. Παράλληλα θα ένισχυ- θούν και τά τοπικά δίκτυα γιά Κεράσσο και άλλα χωριά.

* Στο Μαυρόπουλο έγκατα- στάθηκε τηλεφωνικό μηχανήμα (Συγκεντρωτής Γραμμών) γιά 52 συνδρομητές. Μέ την νέα εγκατάσταση θα είναι δυνατόν νά συνδεθούν και νέοι συνδρο- μητές στο Μαυρόπουλο.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΡΟΝΤΖΟΣ
ΣΗΜΑΝΤΗΡΑ 10-12 ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ
Ποιότητα - έξυπνηρέτηση
Τηλέφωνα: 8325102 - 8328407

Αργοπορούν τό έργο δρόμου Κακαδιάς

Με βραδύτητα έκτελούνται οί εργασίες στον δρόμο Καλπα- κίου - Κακαδιάς. Ακόμη δέν τακτοποιήθηκαν οί μικροδια- πλατυνσεις πού έγιναν και οί διακολωτικοί κόμβοι. Σέ πολ- λά σημεία μάλιστα χρειάζεται και προσοχή από τούς οδηγούς γιάτί δημιουργήθηκαν λακκού- βες. Ό χειμώνας και οί παγω- νίες αποτελούν μιιά ακόμα δι- καιολογία γιά καθυστέρηση.

Ας ελπίσουμε πώς μέχρι τό καλοκαίρι θα τελειώσουν.

Μετά από πληροφο- ρίες πού διέρρευσαν, είχαμε φωνευθείσες άλλες τρεις άρκού- δες στίς Κοινότητες Πηγή, Κα- στανέα, Όξυά Κονίσης.

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΥΣ

Γιά τον θεσμό των γερόντων πού γιά τρίτη χρονιά συνεχίζει ο Δήμος Δελθινάκίου πρόσφε- ρε 5.000 δραχμές οί ποσες - Χριστόδουλος Δελθινάκης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

"Αρχισε νά εφαρμόζεται τό Πρόγραμμα Χειμερινών διακο- πών γιά νέους πού οργανώνει ή Γενική Γραμματεία Νέας Γε- νιάς. Οί ενδιαφερόμενοι μπο- ρούν νά άπευθύνονται γιά πε- ρισσότερες πληροφορίες στο Γραφείο Πληροφόρησης της Νο- μαρχίας 'Ιωαννίνων (Γραφείο 133).

(Από ανακοίνωση του Γρα- φείου Τύπου της Νομαρχίας 'Ιωαννίνων).

Στά Γιάννενα

Ο χορός των Πωγωνησίων

Σάββατο 27 Ιανουαρίου 1990
ώρα 8.30 μ.μ.

Η ΕΝΩΣΗ ΠΩΓΩΝΗΣΙΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ
οργανώνει στα Γιάννενα τό έντίστο χορό
των Πωγωνησίων στο κέντρο
Δ.Ι.Θ.Α.Ρ.Ι.Τ.Σ.ΙΑ

και καλεί τούς Πωγωνησίους και φίλους
του Πωγωνίου νά τιμήσουν την εκδήλω-
ση μέ την παρουσία τους.

ΜΟΥΣΙΚΗ: Συγκρότημα Κώστα Λούκα
'Ορχήστρα του κέντρου
Παρουσίαση του χορευτικού
της Ένώσεως

Πληροφορίες - Προσκήσεις
Χ. Κωστούλας τηλ. 27094

Η φωνή της μάνας

Του ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΚΑΝΤΖΟΥ, Εισαγγελέα Εφετών

Σύρριζα με τα ελληνοαλβανικά σύνορα είναι κατεσπαρμένα τα σφράγματα περίπου χωριά του Πωγωνίου, με κεφαλοχώρι το Δελιδνίκι και πνευματικό επίπνιο το Γυμνάσιο του χωριού της Πωγωνιάς, που είναι σαν φυτεμένο στο άπιαστο σημείο της μεθοριακής γραμμής.

Τα άγκαλιάζει όλα περίπου και τα περιφύγει ο μοναδικός άμαξιτος δρόμος, που πηγαίνει από το Γιάννενα στο "Αργυροκάστρο" και που διχάζεται στο Καλπάκι, τραβώντας ανατολικά για την Κόνιτσα.

Ανέκαθεν ήταν λιγοστός ο κόσμος που τα κατοικούσε γιατί οι πολλοί ξενιτεύονταν: άγωνα και φτωχή ή γη που εκμεταλλεύονταν εκείνοι που έμεναν.

Και σήμερα και, τότε, περίπου μισό αιώνα πριν, το 1940 ή περιοχή παρουσιάζονταν έρημη, «ζώνη επιτηρούμενη», εγκαταλειμμένη, σχεδόν νεκρή. Από το Μεγαλοδωμάδο της προηγούμενης χρονιάς, που οι Ιταλοί πηδώντας την Άδριατική βρέθηκαν στα Βαλκάνια με ελάνο, «ζώνη επιτηρούμενη», εγκαταλειμμένη, σχεδόν νεκρή. Από το Μεγαλοδωμάδο της προηγούμενης χρονιάς, που οι Ιταλοί πηδώντας την Άδριατική βρέθηκαν στα Βαλκάνια με ελάνο, «ζώνη επιτηρούμενη», εγκαταλειμμένη, σχεδόν νεκρή.

Οι κάτοικοι μαζεμένοι στα καφενεία μετέφεραν τις προσωπικές τους διαπιστώσεις για το τι έβλεπαν να γίνεται «μέσα». Γιατί υπήρχαν πολλά χωριά που από τα ψηλάματά τους δαίνονταν αλβανικό κάμπου, πέρα από τα σύνορα, φάνταζε σαν ένας απέραντος καθρέφτης. Δε χωρούσε αμφιβολία για τους λίγους γεωργούς, ποιμένες και ξυλοκόπους των ακριτικών αυτών χωριών, του Πωγωνίου. Ο κίνδυνος ήταν άμεσος και ο φόβος του χαλασμού άρατος.

Μεγάλες στρατιωτικές συγκεντρώσεις των Ιταλών έγγυατα των συνόρων επιβεβαίωναν τις βάσιμες υποψίες, ενώ ήταν σχεδόν αντίστοιχη είχε εγκαταλείψει την περιοχή στην τύχη της. Η άμυνα και η άποψαιστική αντίσταση είχε ορισθεί για πιά πίσω: στο φρόνιμα των

όρσοιρών Κονίτης, Ζαγορίου — Καλπακίου, γι' αυτό και η φύλαξη των συνόρων ήταν μάλλον συμβολική, με ελάχιστες ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις.

Εβρεχε άσταμάτητα την τελευταία εβδομάδα του Οκτωβρίου του 1940. Λίγοι κάτοικοι κυκλοφορούσαν στα έρημα μονοπάτια που συνέδεαν τα διάφορα χωριά μεταξύ τους. Μικρές μόνον ομάδες από παιδιά φάνηκαν να κυκλοφορούν τις άπογευματινές ώρες της Κυριακής 27 του μήνα. Ήταν οι μαθητές που επάνδρωναν το Γυμνάσιο της Πωγωνιάς και που επέστρεφαν από τα γύρω χωριά τους στο σχολείο. Με το σούρουπο, όλοι οι κάτοικοι του ακριτικού χωριού κλείστηκαν στα σπίτια τους. Φως δεν υπήρχε πουθενά. Το μόνο σπτί που φωτιζόταν ήταν το τηλεγραφείο, που δούλευε άσταμάτητα με το πρωτόγονο χειριστήριο. Ήταν ολοφάνερο ότι κάτι το πολύ σοβαρό έπρεπε να συμβαίνει.

Τα παιδικά, όμως, μάτια έκλεισαν εύκολα από τη σωματική κόπωση και την άφροντισία. Την ήδονική ανάπαυση δεν την ένοχλούσαν, ούτε η αδιάλειπτη νεροποντή, ούτε οι αλλεπάλληλες φωτεινές δέσμες των κεραυνών, ούτε οι βροντές που ακολουθούσαν.

Γύρω στα δημερμάματα, όμως, ένας θόρυβος παράξενος αντήχησε δαιμονικά. Πολλοί όμως κατάλαβαν. Δεν ήταν κεραυνός, ήταν έκρηξη από την ανατίναξη μίας, όχι και τόσο σημαντικής, γέφυρας για την παρενόχληση των εισβολέων, που βρισκόταν λίγα χιλιόμετρα πριν από το διεθνές φυλάκιο της Κακαδιάς, πάνω στο δημόσιο άμαξιτο δρόμο. Αυτή ήταν και η έμπρακτη άποδοχή της πολεμικής άναμέτρησης, που λίγο πριν μās είχαν επιβάλει οι έπιδρομείς.

Σχεδόν άμέσως κατέστησαν εύκρινεστεροι οι κανονισμοί, το ρυθμικό κρατάλισμα των πολυβόλων και η χαρακτήριστη άντληση των πυροδότηων όπλων. Τότε δόθηκε το σύνθημα της φυγής των παιδιών του Γυμνασίου για τα χωριά τους. Ήταν πράξη παράτολμη, αλλά άναγκαστική. Έπρεπε να βρεθούν στα σπίτια τους. Οι σωφρονέστεροι υπέδειξαν μονοπάτια μέσα από χαράδρες και λογαδιές και όπωσδήποτε μα-

Παράλληλα επίκαιρα

Ο Μπαρμπά Μάνθος Μάρης από την Μερρόπη πέθανε το 1980 σε ηλικία 98 χρόνων.

Μας έχει αφήσει με την γραφή του τρία τετράδια (βρίσκονται στα αρχεία της Έταιρείας 'Ηπειρωτικών Μελετών) με έν-

Πωγωνήσιο επίκαιρο του 1989

Το χειμώνα στο χωριό σκέφτομε, με πιάνει όργια γιατί ρίχνει πολύ χιόνι και τον γέρο τον κρύνει.

Ωχ, καμένη γερούσια αλήθεια σε πιάνει άπελπισία σαν τα χωριά ρημάζανε, τι κι αν σπίτια νέα φτιάζανε.

Σαν πέφτει χιόνι στην αυλή τους πιάνει μαύρη συλλογή κουρνιάζει μέ: το παραγώνι καθώς του τρέμει το σιαγόνη.

Ισως σās στενοχωρώ όμως και σās πληροφορώ. Για της έρημιάς το δράμα που στα μάτια φέρνει κλάμα σās γράφα αυτό το γράμμα. Χίλιος Μάνθος Μάρης Ρομπάτινο - Μερροπίας

κρια από τη δημοσία. Βρεθήκαμε έτσι μία ομάδα δεκαπέντε περίπου παιδιών που ξεκινήσαμε για το χωριό μας κάτω από τις χειρότερες συνθήκες. Λάσπη και κρύο κι ένας έπιμνος καταιονισμός άσταμάτητης δυνατής φθινοπωρινής βροχής, που μαζί με τους κανονισμούς και τις αναλαμπές των κεραυνών που χάραζαν τη δύσβατη πορεία μας, γιατί δεν φωτιζε ακόμα καλά, συνέθεσαν το σκηνικό μέσα στο οποίο έκινετο μία άδύναμη ομάδα δεκαπέντε παιδιών που προσπαθούσαν να επιδιώσουν μέσα από το πολέμου τη συμφω-
ρά.

θυμήσεις από την ζωή του. Άποπάσασμα γράσαμε στα πρώτα μας φύλλα. Ξεφυλλίζοντας τα δικά μου χαρτιά βρήκα ένα γράμμα του από τον Νοέμβριο 1976 με ένα χειμωνιάτικο ατμοσφαιρικό παίημα του για τον χειμώνα, «Πωγωνήσιακά Επίκαιρα» το ονομάζει. Τον περασμένο Νοέμβρη ο 'Αχιλλέας Μάνθος Μάρης που έστειλε ένα παίημα έπίσης χειμωνιάτικο, τα δημοσιεύσαμε και τα δύο έτσι καθώς μās θυμίζουν «παράλληλα επίκαιρα». Η διπλανή φωτογραφία του Μπαρμπά Μάνθου Μάρη είναι της ίδιας εποχής 1976 και έλήφθη από τον γράφοντα στη Μερρόπη.

K. X. K.

Από τό 1976

Πωγωνήσιο επίκαιρο

Χιόνι πέφτει στές ρούγες στούς (κήπους στ' άμείλια, στη ράχη έδω τριγυρίζουνε γέροι, γέρον. (τισσε, της γης παλαίμαχοι.

Σκληροί δουλευτάδες άλλοτε (σεμνά παλκήργια τώρα σκυφτοί συλλέγουνε ραβδία, βολδούς, μανιτάρια.

Μάλλινα ρούχα διπλά, πανάφο (ρι φορέ ζέστη δε βρίσκει λείπει του (γονιού βαλπορή.

Σκλάβοι στα ξένα, τών δικών (τους ή στερή όμως και σās πληροφορώ.

Θα τον ζεστάνει τάχα ή πα (τρώει γή;

Μερρόπη, Δεκέμβρης 1976 Μάνθος Μάρης

Η τριμερή, όμως, νύχτα βάδιζε προς την αυγή της 28ης Οκτωβρίου 1940 και αυτή τη σειρά της ρυμουλκούσε το έθνος στη θριαμβευτική μεγάλη νίκη. Λάσπη και κρύο κι ένας έπιμνος καταιονισμός άσταμάτητης δυνατής φθινοπωρινής βροχής, που μαζί με τους κανονισμούς και τις αναλαμπές των κεραυνών που χάραζαν τη δύσβατη πορεία μας, γιατί δεν φωτιζε ακόμα καλά, συνέθεσαν το σκηνικό μέσα στο οποίο έκινετο μία άδύναμη ομάδα δεκαπέντε παιδιών που προσπαθούσαν να επιδιώσουν μέσα από το πολέμου τη συμφω-
ρά.

ΣΤΗΝ 7η ΣΕΛΙΔΑ

Χρονικό θλίψης

Η αρκούδα του Βοϊδομάτη

Γύριζε εκεί στο Βασιλικιώτικο, στον κάμπο του Βοϊδομάτη ανάμεσα από Συκιά και Άγία Τριάδα. Κάπου εκεί είχε έτοιμάσει το γιοτάκι της για να γεννήσει το μικρό της. Τό ήξεραν πολλοί. Άρκετοί την είχαν δει και την θαύμαζαν και την αγαπούσαν. Και την θεωρούσαν δική τους σαν συντοπίτισσα, σαν σπιτίσια. Δεν την φοβούνταν, κι άρχιζαν να την αγαπούν αφού κι αυτή ζούσε εκεί με διακριτικότητα. Ήταν η αρκούδα στον κάμπο του Βασιλικιώτου κατήδρομα του δρόμου προς το Μπουραζάνι. Κανείς δεν ένοχλήθηκε από την παρουσία της. Και οι ζημιές; Άσήμαντες. Άνεπαίσθητες για ένα πλούσιο και παραγωγικό κάμπο. Κανένα κολαμπούκι, κανένα φρούτο όλη κι όλη ή ζημιά. Γενική ήταν ή άνοχη για την παρουσία της. Και όλοι περίμεναν. Περίμεναν τα άρκουδάκια. Για να όμορφηνει το δάσος. Είχε γίνει ή μασκότ του Βασιλικιώτου κάμπου. Και τα άρκουδάκια θα πλούτιζαν το παρμήθι που άρχιζε. Έμοιαζε σαν τηλεοπτικό σήριαλ για παιδιά, μά και για μεγάλους γιαντό και άπ' όλους ή άρκουδά ήταν ή ελπίδα της κυράς του κάμπου. Και κεί που όλοι περίμεναν τα γεννητούσια, κάποιοι την πυροβόλησαν και μετά την έβαλαν στο σημάδι. Ποιοί; Πώς να τους ονομάσουμε; Όπως και να τους πούμε χάνουν το νόημα οι λέξεις. Κυνηγοί; Περστικοί; Άνθρωποι; Τό μόνο που μπορούμε να πούμε είναι πώς ήταν παράνομοι. Και κακοί.

Η θλίψη και ή άγανάκτηση κατέχει τους φίλους της αρκούδας. Τους Βασιλικιώτες που έχασαν την δική τους αρκούδα, την μασκότ του κάμπου τους. Τους φίλους της φύσης και τους λάτρεις της ελληνικής υπαίθρου. Μιά άλλη αρκούδα γυρίζει τώρα στην ίδια περιοχή. Ίσως νάναι τό ταίρι της δολοφονημένης. Μπορεί και να θρηνεί τό χαμό της συντροφισσάς του.

Ο πρόεδρος του Βασιλικίου και οι Βασιλικιώτες κάνουν τώρα έκκληση σε όλους και κυρίως προς τους άρμόδιους να πάρουν κάποιες μέτρα. Να μην έπαναληφθεί τό προηγούμενο έγκλημα. Άς την αφήσουν ήσυχη αν δεν μπορούν να την αγαπήσουν.

K. X. K.

Δεκέμβρης 1989

Το γράμμα της μάνας

Τό καλοκαίρι πέρασε. Άνθρωποι μετρημένοι έμεναν στο χωριό.

Πολλές φορές σπιτιών έκλεισαν και οι χωριανοί του καλοκαιριού έφυγαν στις πόλεις με την έλπίδα του γυρισμού τό καλοκαίρι πάλι.

Μαζί με όλους έφυγε για τα ξένα και ο γιός κάποιας μάνας, που μένει τώρα μόνη της στο χωριό. Την όλη ήσυχία και έρημωση του χωριού, που έπικρατεί τότα έποχή, διαταράζει ή παρουσία του ταχυδρόμου.

Άπό τα παλιά χρόνια ο ταχυδρόμος έρχόταν στο χωριό με δυο φορές την εβδομάδα. Έξεκνούσε τό πρωί με τό μουλάρι που για όλα τα χωριά και στο δικό μας έφθανε άργά άπογευμα.

Στην έποχή μας όμως ο ταχυδρόμος ακολουθώντας και αυτό τον δρόμο της τεχνολογικής εξέλιξης, έρχεται στο χωριό μας με τό αυτοκίνητό του, τρεις φορές την εβδομάδα και παιδιά τους —γιατί άλλος πρό-

πολύ γρήγορα γύρω στις 11 ή

ώρα. Ήταν μία τέτοια ήμέρα, που ήθελε ο ταχυδρόμος, βροχή κατακλυσμός, ο άέρας τόσο δυνατός που έτρεχες κάπου να προφυλαχτεί. Άπό τό δρόμο πέρα έρχόταν κι ή μάνα για τον ταχυδρόμο.

Με τό ένα της χέρι κρατούσε με όση δύναμη είχε την όμπρέλα της, να μην την άρπάξει ο δυνατός άέρας και με τό άλλο άκουμπούσε στο μπαρούτι της από κρανιά.

Τα πόδια της δεν την βοηθούσαν να τρέξει να προφτάσει τον ταχυδρόμο στο καφενείο. Σταμάτησε σε μία πόρτα περε μια άνάσα στο πέτρινο πεζούλι και μονολόγησε: «όθωο τάχα γράμμα σήμερα».

Μέχρι να πάει ή μάνα ο ταχυδρόμος μοίρασε τα γράμματά της και έτοιμάστηκε να φύγει. Στην πόρτα του καφενείου ή λαχανιασμένη τον πρόφτασε ή μάνα.

Με την άγωνία στο ρυθμό

Η ύδρευση των χωριών μας

Συνεχίζουμε και τελειώνουμε στο φύλλο αυτό την έρευνά μας για την ύδρευση των χωριών μας. Τα στοιχεία από τα τελευταία χωριά είναι τα έξης:

● ΒΗΣΣΑΝΗ: Έχει οργανωμένο δίκτυο με μικτό σύστημα λειτουργίας. Φυσική ροή και άντληση. Καταναλωτές 238. Πληρώνουν πάγιο 2600 δραχμές και την κατανάλωση με κλίμακα 1 έως 10 κυβ. μέτρα 30 δρχ τό κυβικό. Άπό 10 κυβ. δικά με πάνω 70 δραχμές τό κυβικό. Συνολική έτήσια δαπάνη 1.733.000 δραχμές. Μέσο έτήσιο κόστος για κάθε καταναλωτή 7.280 δραχμές.

● ΒΑΣΙΛΙΚΟ: Έχει δίκτυο ύδρευσης που λειτουργεί με φυσική ροή. Καταναλωτές 331. Πληρώνουν πάγιο 1700 δραχμές και την κατανάλωση με κλίμακα: 1 έως 12 κυβικά 10 δραχμές τό κυβικό, 12 έως 15 πρως 100 δραχμές τό κ.μ., και από 15 έως 30 πρως 500 δρχ. τό κ.μ. Συνολική έτήσια δαπάνη 650.000 δραχμές. Μέσο έτήσιο κόστος για κάθε καταναλωτή 1960 δραχμές.

● ΔΕΛΒΙΝΑΚΙ: Έχει οργανωμένο δίκτυο ύδρευσης που λειτουργεί με φυσική ροή και άντληση. Καταναλωτές 378. Πληρώνουν πάγιο 800 δραχμές και την κατανάλωση πρως 1 δραχμή τό κυβικό μέτρο. Συνολική δαπάνη έτήσιας 376.500 δραχμές. Μέσο έτήσιο κόστος για κάθε καταναλωτή 995 δραχμές.

Τό 1989 υδρεύτηκε και το Σταυροδρόμι με σύστημα άντλήσεως.

Τα στοιχεία που παραθέσαμε είναι χρήσεως 1988 ή κύκλου έναρξης από 1987 πρως 1988 ή 1988 πρως 1989. Σε πολλά χωριά τα στοιχεία αυτά έχουν τροποποιηθεί ως προς τό πάγιο, την κλίμακα ή την κατανάλωση.

Άπό τα στοιχεία που παραθέσαμε προκύπτουν τα έξης:

Σχεδόν σε όλο το Πωγωνί λειτουργούν δίκτυα ύδρευσης. Άπ' αυτά: 15 δίκτυα λειτουργούν με φυσική ροή, 10 με άντληση και 5 με μικτό σύστημα.

Στο Πωγωνί 3400 περίπου νοικοκυριά και επιχειρήσεις έξυπηρετούνται με τρεχούμενο νερό. Ένα χωριό παρέχει τό νερό με άντληση.

ΣΤΗΝ 6η ΣΕΛΙΔΑ

νερό δωρεάν. Τό μέσο έτήσιο κόστος ανά καταναλωτή φτάνει μέχρι χίλιες (1000) δραχμές σε 6 χωριά. Σε 12 χωριά φτάνει από 1000 έως 2000 δραχμές. Σε 5 χωριά φτάνει από 2000 έως 4000 δραχμές. Και σε 5 χωριά είναι πάνω από 4000 δραχμές. Τό υψηλότερο μέσο έτήσιο κατά καταναλωτή κόστος έχει ή Βήσσανη με 7280 δραχμές.

Τό πάγιο που πληρώνουν κυμαίνεται από 100 δραχμές μέχρι 2600. Σε 10 χωριά φτάνει μέχρι 500 δραχμές. Σε 10 χωριά είναι από 500 μέχρι 1000 δραχμές. Σε 5 χωριά είναι από 1000 μέχρι 2000 δραχμές. Και ένα χωριό, ή Βήσσανη έχει πάγιο 2600 δραχμές.

Σαφώς ή άντληση έχει στα περισσότερα χωριά που την χρησιμοποιούν πύθιμένο κόστος. Και αυτό πάλι στον βαθμό που χρησιμοποιείται στην περίοδο που λειτουργεί και στην χρήση του νερού.

Σε πολλά δίκτυα υπάρχουν προβλήματα παλαιότητας και χρειάζεται άντικατάσταση των σωλήνων.

Τό καλοκαίρι που πέρασε και λόγω της άναμβρίας παρουσιάστηκαν σε αρκετά χωριά φαινόμενα λειψυδρίας. Τον χειμώνα που ο πληθυσμός περιορίζεται τό νερό έπαρκει.

Με την έρευνά μας αυτή δώσαμε μια άρκετά λεπτομερή εικόνα της ύδρευσης των χωριών μας. Οι άναπόφευκτες συγκρίσεις δίνουν τό μέγεθος του προβλήματος αλλά και τό μέτρο των προσπαθειών των κοινοτήτων για την άκονοποίηση των ύδρευτικών άναγκών.

Πάλι ή τηλεόραση

Πα' όλες τις διαβεβαιώσεις των αρμοδίων, είναι πολλές και συχνές οι βλάβες στους άναμεταδότες τηλεόρασης που εξυπηρετούν την Έπειρά μας.

Τώρα τό χειμώνα ή τηλεόραση είναι τό μόνο μέσο ένημέρωσης και ψυχαγωγίας των πομικών κατοίκων των χωριών μας.

Χρονίως μέρες είχαμε πάλι κάποιες διακοπές. Τό πρόβλημα είναι μεγάλο και πρέπει άμέσως και άποτελεσματικά να λυθεί. Δεν είναι λύση να στρέφουν τις κεράτες για λίγη προγράμματα από Άλβανία. Οι τοπικοί παράγοντες άς θέσουν στους αρμόδιους τό θέμα με ένταση άνάλογη με τό αίσθημα άπαρηγόνησης που νοιώθουν οι κάτοικοι και της εγκατάλειψης που κατέχει τους ήλικιωμένους.

Καταγραφή

Τα καζάνια στον Κακόλακκο

Στό προηγούμενο φύλλο μας κάναμε μία γενική αναφορά στα ΚΑΖΑΝΙΑ, δηλαδή στην διαδικασία απόσταξης τοίπουρου. Γράψαμε πώς στίς μικρές Κοινότητες υπήρχαν καζάνια που άνηκαν στην εκκλησία και χρησιμοποιούνταν από τους κατοίκους. Ή παράδοση αυτή τηρείται ακόμα και σήμερα στον Κακόλακκο με το ίδιο τυπικό που ακολουθείται χρόνια τώρα. Τυχαία βρεθήκαμε στον Κακόλακκο την μέρα που γίνονταν απόσταξη. Στό κοινοτικό καζανοστάσι βρήκαμε τόν Γρηγόρη Βεκύρη που είχε σειρά. Στόν τοίχο ήταν αναρτημένο τό:

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 1989

Σειράς Καζανιών

κατόπιν γινομένου κλήρου

Από κάτω ήταν ό κατάλογος τών ενδιαφερομένων όπως κληρώθηκαν. Για τό χρονικό γράφουμε τά όνόματα μέ την σειρά:

Γρηγόριος Βεκύρης, Χαρίκλεια Διαμάντη, Νικόλαος Πάντος, Κωνσταντίνος Λιάφας, Πέτρος Πάντος, Πολυξένη Καραθάνου, Κων/νος Λιάφας, Βασίλειος Ζωΐδης, Θεμιστοκλής Κίτσιανός, Ήλίας Ζωΐδης, Ζαχαρίας Έξάρχου, Άριάνθη Παντάζου, Αντώνιος Διαμάντης, Παναγιώτης Έξάρχου, Χρήστος Παππάς, και ό κατάλογος τελειώνει μέ τούς Δολιότες.

Στόν κατάλογο υπάρχει σημείωση:

«Τά καζάνια θα λειτουργούν υποχρεωτικά μέχρι τις δώδεκα ή ώρα τά μεσάνυχτα και τό πρωί θα αρχίζουν από τις έξι ή ώρα». Ακολουθεί ό «Κανονισμός» λειτουργίας:

* Ό καθένας θα αναγράφει στη στήλη του τά καζάνια που βγάζει κανονικά.

* Τά τοίπουρα θα πετιούνται στό Λάκκο. Όποιος δέν τά πετάξει στό Λάκκο θα πληρώσει 150 δραχ. επί πλέον τό καζάνι.

* Τά καζάνια θα πληρώνονται άμέσως μετά τό τέλος, όχι άργότερα.

* Η τιμή όρίσθηκε 180 δραχ. τό καζάνι.

Τό πρόγραμμα υπογράφει ή επιτροπή από τούς Πέτρο Πάντο και Παναγιώτη Έξάρχο και σφραγίζεται μέ την στρογγυλή σφραγίδα της εκκλησίας: ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΚΟΛΑΚΚΟΥ.

Καταγράψαμε αυτό τό τελευταίο κατάλογο μίας παράδοσης που έρχεται από πολλά χρόνια πίσω. Δέν είναι γνωστό αν σήμερα τηρείται και σε άλλο χωριό του Πωγωνίου και μέ ποιό τρόπο. Ένα δείγμα κοινοτικής ζωής και κοινωνικής οργάνωσης, μέ κανόνες κοινής αποδοχής. Μας έρχεται από τόν Κακόλακκο. Τό μικρό χωριό. Νά ευχηθούμε να συνεχίσουν να τηρούν τό έθιμο σαν συνέχεια στην παράδοση και σαν στοιχείο αλληλεγγύης και συνεργασίας.

Κ. Χ. Κ.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ

Μετά από σπουδές στο Πα-τρονικών Υπολογιστών ο Άλξ. νεπιστήμιο Σέλφιντ της Άγγ-Κωστίου του Μιχάλη και της Λή-γλίας πήρε τό πτυχίο MASTER-δας. Ό νέος επιστήμων είναι στον Προγραμματισμό Ήλεκ. Δελιδνακιώτης εκ μητρός.

ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
τη θυμηθήκατε;
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

Τσάρ και ρίγανη
τά αγαθά του βουνού

Τό καλοκαίρι που πέρασε φέτος πολλοί μα πάρα πολλοί παραθεριστές και λίγοι ντόπιοι πήγαν στο βουνό για τσάρ και ρίγανη. Ντόπιοι πήγαν λίγοι γιατί είναι πολλοί γερόντοι.

Τώρα όμως που πάει τό αυ-τοκίνητο στο Μπισικιόπλο, πάν και οι γερόντοι και με πά-ρεα ψήνουν άφονιά, και τρών και γάλα από τούς κτηνοτρό-φους που είναι εκεί. Τό γάλα τό βάζουν στο κρύο νερό στην πηγή του Μπισικιόπλου και πήςει και γίνεται γιαούρτι. "Ι-σως σάς φαίνεται παράξενο, ά-γαστητοί ταξιδεμένοι αναγνώ-στες ότι πάει αυτοκίνητο. Και όμως πάει. Ξεκινάει από τό Μιτζιτίε (Κεφαλόδρυσο) δίπλα - δίπλα βγαίνει στον Παπαλά-κου και στρίβει άριστερά, βγαί-νει στις καρούτες και παίρνει δίπλα - δίπλα περνάει από τό Παλαιχώρι και φτάνει στο Μπισικιόπλο...

Τσάρ βρήκαν λίγο στα ύψο-ματα του Μπισικιόπλου και τό Κόκκινου γιατί έχ-ν εκεί και πολλά κοπάδια. Μάζευουν και οι τοσπαναράδες. Πήγαν ό-μως εκείνοι όπου είχαν κουρά-γιο στίς Δρυμάδες και από κεί άνέβηκαν στη Νιμέρτσικα και βρήκαν πολύ περισσότερο (ας-μέ σχωρέσουν όσοι νομίζουν ό-τι θα μάθουν να πηγαίνουν και άλλα του χρόνου).

Όσο για ρίγανη βρήκαν ό-λοι πάρα πολύ. Τό τσάρ είναι ένα χρωματικό ρόφημα, αλλά και όταν κρυολογούμε τό χει-μώνα πίνουμε πολλές φορές, άνακουφίζει τό λάρυγγα και τό βήχα. Ή ρίγανη είναι ένα μπα-

χαρικό όπου πηγαίνει σε πολλά φαγητά. Ευτυχώς ή ρίγανη γί-νεται και στα χαμπιλώματα προ πάντος στο ριζό, γι' αυτό μάζεψαν πολύ όλοι. Τη ρίγανη δέν την τρών και τά ζώα. Οι πολλοί παραθεριστές όμως έ-χει σαν συνέπεια να μάζεψαν άγουρα και τό τσάρ και τη ρί-γανη. Ένδ πρέπει να έχουν άνθισει για να έχουν άρωμα... Δυστυχώς με τη σκέψη ότι δέν θα προκάνουν γιαούδι μάζεψαν άγουρα. Στο βουνό έχει και λί-γο άμάρντο. Λίγοι όμως τον βρίσκουν, διότι φυτρώνει σε γκρεμούς, (θα σάς θυμίσω τό τραγούδι, ποιος είδε τον άμάρ-ντο σε τί γκρεμό φυτρώνει. Τον τρώ τ' αλφίδια και φοβού-ν' άγρια και μερμένα. Τον τρώ τά λάγια πρόβατα και ά-νιά δέν κάνουν κ.τ.λ.).

Στό βουνό έχει και λίγες φλοιμουριές (τίλιο) στο Παλαι-χώρι. Φυτρώνουν και άλλα χο-ταρικά (σφακίδι, ψιφιά, σκορ-πίδι), και άλλα βότανα χρίσ-μα.

Έτσι οι παραθεριστές πη-γαίνουν στο βουνό για τσάρ, ρίγανη και άλλα διάφορα βότα-να. Περιπατούν άρκετά ώρες στο βουνό, παίρνουν κομμά-τια άρόρων άγναντεύουν από κεί από την κορυφή της Νιμέρτσικας βουνά, ποτάμια, χωριά (έλληνικά και άρβανίτικα), θέ-λασσα ακόμα και την Κέρκυρα. Τό βράδυ φαίνονται τά φώτα και τά Γιάννενα με τη λίμνη. Όλα τά παραπάνω βοτάνια και θυμούνται οι ταξιδεμένοι τις ρίζες τους...

Δ. Κ. ΧΑΛΙΚΑΡΙΔΗΣ

Το γράμμα της μάνας

●) —> ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ 5η ΣΕΛΙΔΑ

Τά λόγια του της μαύρισαν την ψυχή, με κόπο στάθηκε όρ-θη και οι κακές σκέψεις άρχι-σαν να στροβιλίζουν. Τι έπαθε τό παιδί και δέν μου έγραψε γράμματα; Πώς έφτασε; μήπως άρρώστησε; μήπως έπαθε τίπο-τε άλλο;

Από τις μαύρες αυτές σκέ-ψεις την συνέφερε μία διπλανή φωνή που της είπε:

Μη στενοχωριέσε γιαγιά θα έχεις με τό άλλο τοχυδρομείο.

Οι λέξεις αυτές έφτασαν σαν βάλσαμο στην πονεμένη της ψυχή. "Ορθωσε με δυσκολία τό γέρικο κορμί της και είπε «κα-λά λές παιδάκι μου, την ευχή μου να έχεις που μου έδωσες κουράγιο» και πήρε τό δέμα

του γυρισμού στο σπίτι της με την έλπίδα του άλλου ταχυ-δρομείου.

Έχοντας ακόμα την οργή-ρα της μάνας αυτής στα μάτια μου σκέφθηκα πώς δέν έμπε-στε λίγοι εκείνοι που άκου-στο χωριό μι άμάνια κόρη ή έ-ναν άλλο δικό μας συγγενή που πηγαίνουν στον ταχυδρ-μο με χαρά να ακούσουν τό έ-νομά τους και να απλώσουν τό γέρικο χέρι τους να πάρουν κάποιο γράμμα από δικό τους πρόσωπο, φεύγουν με την άπο-γοήτευση της λησμονιάς.

Ένα γράμμα με λόγια πα-ρηγορίας και ζεστάσιες διανο-νομίζω πολύ κουράγιο, δύναμη και έλπίδα στην παγερή από-τόν καιρό και μονοδιά ψυ-χής μάνας.

Πω γ ο ν ή σ ι ε

Ο ΛΑΓΑΡΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

ει άναίξε τά χέρια μι ά όργια. —Α, μπήκε στην κουβέντα κι ό Μουχτάρης, δέν γίνεται αίοιο κιάλο, θα βρούμε όλοι μοδί, δέν μπορείς να φύγεις χωρίς λαγό.

Έτσι τό πρωί, κάτι από πε-ριέργεια, κάτι για αλλαγή ό κα-τής βρήκε ν' άνηφορίζει κα-τά τη μεσοποταμία με την κυνηγο-παρέα.

Σήμερα κυνηγάμε λαγό έπε ό Μουχτάρης τακτοποιών-τας τό φυσικό κιάλο του.

Ναι βέβαια σήμερα κυνη-γάμε λαγό έπε κι ό κατής αυ-τόρμητα. Μπήκαν κατά την Πλάση εκεί κοντά στην Άγία Παρασκευή και σκόρπισαν στα έξοχα άφώνισμα και τά σκυ-λιά στον τόρό. Ή περιοχή ό-μως που διάλεξαν ήταν γεμάτη από λακιάδες. Αυτό τόξεραν οι ντόπιοι αλλά έπρεπε να γίνει τό βάρος (μάτωμα). Ξέκο-ψαν γρήγορα ένα μικροκαμωμέ-νο σούτο και από δώ τόχεις από κεί τόχεις τό ξάπλωσαν. Έκεί συγκεντρώθηκαν όλοι και γιά να προλάβουν τον κατή:

—Πά, πά έως λαγάρος;

—Μα λαγάρος πώς μεγάλος; ραπίει κατής και στερέωσε τά γυαλιά του για να δεί κα-λήτερα.

Βέβαια κατή μου, παρεμ-δύνει ό Σαράκης, λαγάρος και μάλιστα λαγάρος, ξεγυρισμέ-νος. Ξέρετε τι τόπος είν' αυ-τός; Δέν είδατε που τά κριά-ρια είναι σαν δαμάκια. Καρπε-ρός τόπος κατή μου.

Έτσι κι οι λαγοί γίνονται σε βετούλια και δέν άνακαλύ-φθηκαν ακόμα κι οι όρμονες.

Ναι, ναι κύριε πρόεδρε, κατής ό Χατζή - δάσκαλος, βαφτισμένος πολλές φορές, λα-γάρος έλλο πράμα. Άλλωστε

είπαμε ό τι χτυπούμε σήμερα είναι λαγός. Διά ταύτα έμείς κρατάμε πάντοτε, που λέει τό λόγο μας. Μπέσα για μπέσα.

—Ό κατής άρχισε να άμφι-θέλλει γι' αυτό που έδλεπε. Κόιταξε, ξανακοίταξε τό ξαπλώ-μένο ζορκιάδι, έδλεπε τό αδιέ-ξοδο και...

—Ναι, ναι διά ταύτα, είπα-με ό τι χτυπήσαμε σήμερα είναι λαγός, λαγάρος, ή μαρτυρία ό-λων σας είναι πειστική.

Μετά άπ' αυτό άνάσταν ό-λοι κι ό Μουχτάρης, στρίβοντας τη μουστάκα —σαν τον σαμαν-τάκα— και γιά να διασκεδάσει τό πράγμα χαριτολόγησε:

—Όλα κατή μ' σ' αυτό τον τόπο είναι μεγάλα, άκμή, με-γάλα είναι, που λένε και τά κυνηγισια έμέματα και γέλασε καλόκαρδα.

Μάθαμε κατή μ' πρόσθεσε ό Σαράκης πώς αυτές τις μέ-ρες θα φτάσει στο χωριό μας άπ' τό ντερένι —πώς τό λέ-νε;— τό αυτοκίνητο. Έτσι θα σου στέλνουμε και κανά φρέ-σκο λαγάρο.

Ναι, βέβαια, συμπλήρωσε ό δάσκαλος, κανά φρέσκο λα-γάρο γιατί ξέρετε τό ψυγείο δέν άνακαλύφτηκε ακόμα κι ό λαγάρος δέν κρατάει.

Ό κατής έφυγε βαφτισμένος καλά με ρακί κι ήρθε και ξα-νοήθηκε πολλές φορές και γεύ-τηκε και ξαναγεύτηκε λαγάρο που τό θυμόταν για πολλά χρόνια.

Αυτά έλεγε ό παλιο - κυνη-γός για τις πολλές κυνηγιάρι-κες ιστορίες.

Βρέ τί κάνουν τότε οι άνθρω-πο κι έμεις σήμερα με τ' αυ-τοκίνητά μας με τά ψυγεία μας δέν μπορούμε ούτε λαγάρο να δούμε ούτε βαφτίσια με ...ού-σκυ να κάνουμε.

Κ. Χ. Κ.

Η φωνή της μάνας

ΑΠΟ ΤΗΝ 4η ΣΕΛΙΔΑ

πες δέν υπήρχε— κάνοντας την ίδια σκέψη μαζί τους. Έτσι πήραν την αντίθετη με μας πο-ρεία για να μάς συναντήσουν και να μάς απάξουν στην άγ-καλιά τους, πριν μάς ρουφήξει ή δίνη και ό άνεμοστρόβιλος της τριμερής κοσμοχαλασίας.

Όπως πρόβλεψαν στον όρί-ζοντα του γυμνού λόφου στε-γνές και λαχταρισμένες κορμ-οσταίες, με μαλλιά που τά έ-σπανε ό άνερας και με ύψωμέ-να τά χέρια ίκετευτικά έτοιμα για τη δοξαλογία της ζωής, όλα και την οίμωγ του θανά-του, σε τίποτα δέ διέφεραν από τό χορό άρχαίας τραγωδίας.

Άμέσως κάθε μάνα φώναξε τά ίδια τους τά χέρια. Άλλά

κρό όνομα του παιδιού της, για να πάρει άμέσως καταφατική άπάντηση μονολεκτική. Σ' ελά-χιστο χρόνο ή συνεννόηση είχε συντελεσθεί και οι φωνές άκα-ριαία εσίγησαν. Ή φοβερή μη-τρική αίσθαντικότητα είχε αίχ-μολοτήσει με την άκοή της στον νήσο τό παιδιού της, που περιο-ριζόταν σ' ένα μόνο γράμμα του αλφαβήτου. Στο άπαντητι-κό μόνιο έ!

Σήμερα κοιμά από τις δεκα-πέντε αυτές Ήπειρώτισσες και να τά χέρια ίκετευτικά έτοιμα για τη δοξαλογία της ζωής, όλα και την οίμωγ του θανά-του, σε τίποτα δέ διέφεραν από τό χορό άρχαίας τραγωδίας.

Άμέσως κάθε μάνα φώναξε τά ίδια τους τά χέρια. Άλλά

Ταξιδευόντας στο Πωγώνι

ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙΗΓΗΤΕΣ
HENRY HOLLAND

Τό 1812—13 ό Άγγλος γιατρός και περιηγητής τα-ξείδεψε στην Ήπειρο. Στίς 13—15 Μαρτίου 1813 πέρα-σε και από τό Πωγώνι και την Δερόπολη. Τίς εντυπώσεις του από τό ταξίδι περιλαμβάνει στο βιβλίο «Τ α ξ ε ι -δ ι α σ τ ά 'Ι ο ν ι α ν η σ ι ά — Ή π ε ι ρ ο — Ά λ β α ν ι α 1 8 1 2 — 1 8 1 3». Δημοσιεύουμε στο φύλλο αυτό άπόσπασμα από την περιγραφή του ταξιδιού του άρχίζοντας από την Μονή Σωσίνου μέχρι την άφιξη του στο Άργυροκάστρο.

Τά άποσπάσματα είναι από την έλληνική έκδοση «Τα-ξίδια στα 'Ιόνια Νησιά — Ήπειρο — Άλδανία 1812—1813» τών εκδόσεων Άφών Τολίδη 1979 σε μετάφραση Χρήστου 'Ιωαννίδη.

* * *

Άφου έφαγα ένα γεύμα με ρύζι, μέλι και αυγά, που μου παρέθεσαν οι ικάτοικοι αυτού του μοναχικού σημείου, κατέβηκα από τό μοναστήρι του Σωσίνου. Ένα - δύο μίλια άπ' αυτό τό μέρος ξαναβγήκα άπ' τό δρόμο για να δώ μερικούς μπαρουτόμυλους, τη μόνη, πιστεύω, βιοτεχνία του είδους. Τό νίτρο και θειάφι έρχονται εδω όδικώς, ενώ τό ξυλοκάρβουνο γίνεται επί τόπου. Τά μηχανήματα τών μύλων είναι αδιάφορης κατασκευής και τό μπαρούτι που παράγεται, εξαιρετικά χοντροκομμένο.

Ό Καλαμάς σχηματίζεται από δύο κυρίως χειμά-ρους, που ό ένας κατεβαίνει από τη μεριά τών Ζαγοριών και ό άλλος έρχεται από τη λίμνη της Ζεροβίνας. Άκολού-θησα την πορεία του δεύτερου, ανεβαίνοντας την κοιλάδα του, που διαδέχεται σε νοτιοανατολική κατεύθυνση αυτήν, που μόλις διασχίσαμε. Στην πλαγιά τών λόφων, εκεί που ή κοιλάδα στρέφεται προς αυτήν την κατεύθυνση, βρίσκεται ή πόλη Μ ο σ ι ά ρ ι, σε ώραία θέση και περιτριγυρι-σμένη από ένα δάσος. Κοντά στην πόλη βρίσκεται ένα μι-κρό Σαράι, που περιστοσάκ ά χρησιμοποιεί για να ξεκορ-ράζεται ό Βεζύρης στα ταξίδια του στα βόρεια. Σε κάποια άπόσταση πέρα άπ' αυτό τό μέρος φθάσαμε στη λίμνη της Ζεροβίνας, μία σχεδόν κυκλική συγκέντρωση νερού, που δέν φαινόταν να ξεπερνά τά τέσσερα μίλια στην περίμετρο, αλλά έχει ένα ρομαντικό χαρακτήρα από τά βουνά που την περιβάλλουν ή φαίνονται στο βάθος του τοπίου. Τό χωριό Ζεροβίνα βρίσκεται σ' ένα ύψωμα στο κατώτερο άκρο της. Αυτή ή λίμνη έχει πολύ μεγάλο βάθος και υπάρχει ή κοι-νή αντίληψη, όπως συμβαίνει συχνά σε τέτοιες περιπτώ-σεις, πώς δέν υπάρχει βυθός. Ό κύριος Πουκεδνί μου είπε, πώς, κατά τη γνώμη του, λόγω του σχήματος και του βά-θους της λίμνης θα πρέπει να ήταν στην αρχαιότητα κρα-τήρας ήφαιστείου, δέν τό βρίσκω όμως άρκετά λογικό, για-τί οι γύρω λόφοι είναι όλοι είτε ασβεστολιθικοί ή άποτε-λούνται από χαλκό ή άλλα άποσυντεθειμένα πετρώματα.

(Συνεχίζεται)

και με τό χειρόγελο, τό βάλα- φές. Σ η μ ε ί ω σ η: Άναδη-μο αυτό της ψυχής, την άνεξαν-μολογείται από την έφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ».

ΕΝΙΣΧΥΣΗ
ΓΙΑ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥΣ
ΔΡΟΜΟΥΣ

Με 1.180.000 δραχμές χρη-ματοδοτήθηκε ό Δήμος Δελι-νός για διάνοξη δρόμων προς Βοσκοτόπους. Με την ίδια πτώση ό Δήμος καθάρισε και όλους τούς άγροτικούς δρόμους που οδηγού σε Βοσκοτόπους της περιοχής.

Στή Θεσσαλονίκη

Παραδοσιακή μουσική βραδυά

Η Ήπειρωτική Έστία Θεσ) νίκης ανάμεσα στις τόσες δραστηριότητες που αναπτύσσει στην πόλη της Θεσ) νίκης, οργανώσε στις 18 Νοεμβρίου στη μεγάλη αίθουσα τελειών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ) νίκης σε συνεργασία με το Δήμο Θεσ) νίκης, παραδοσιακή Ήπειρωτική μουσική βραδυά στα πλαίσια του γιορτασμού των 50 χρόνων από την ίδρυσή της, οι εισπράξεις της οποίας θα διατεθούν για το μεγάλο έργο που ανέλαβε της ανέγερσης του μνημείου της Ήπειρωτισσας Γυναίκας του πολέμου το 1940 που θα στηθεί στην Θεσ) νίκη.

Η αίθουσα ήταν μεγάλη από Ήπειρώτες από όλα τα διαμερίσματα της Ήπειρου και από φίλους της Ήπειρωτικής Έστίας.

Τους προσελθόντες προσφώνησε ο πρόεδρος της Ήπειρωτικής Έστίας κ. Γεώργιος Τσιατσιάς, και εκ μέρους του Δήμου Θεσ) νίκης απηύθυνε χαιρετισμό ο πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Καπετανόπουλος.

Στο πρόγραμμα που είχε καθαρά Ήπειρωτικό χαρακτήρα τραγούδησαν παραδοσιακά Ήπειρωτικά τραγούδια οι γνω-

στοι Ήπειρώτες τραγουδιστές Σάββας Σιάτρας και Γιάννης Φάκος με τη συνοδεία της Ήπειρωτικής Όρχηστρας του Γιάννη Χαλκιά.

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης που κράτησε τρεις ώρες παρουσιάστηκε όλη η μουσική παράδοση της Ήπειρου μέσα σε μια ατμόσφαιρα πατριωτικού ένθουςιασμού.

Εκτός από το πρόγραμμα των τραγουδιών κατά διαστήματα έκαναν την εμφάνισή τους και τα τρία χορευτικά συγκροτήματα της Έστίας των μικρών, των εφήβων, και των μεγάλων με τις γραφικές Ήπειρωτικές στολές, χόρεψαν Ήπειρωτικούς παραδοσιακούς χορούς και απέσπασαν τα χειροκροτήματα των παρισταμένων.

Το όλο πρόγραμμα το παρουσίασε ή δ)δα Νανά Τοτοκώστη.

Στο τέλος της εκδήλωσης έγινε απονομή βραβείων από την Ήπειρωτική Έστία στους τραγουδιστές Σάββα Σιάτρα και Γιάννη Φάκο καθώς και στον επικεφαλής της Ήπειρωτικής Όρχηστρας Γιάννη Χαλκιά και στους άλλους οργανοπαίκτες. Επίσης απενεμήθη βραβείο στον συμπατριώτη μας έρασιτέχνη βιολιστή κ. Εύαγγελο Τίλλη.

Η απονομή των βραβείων έγινε από τον πρόεδρο της Ήπειρωτικής Έστίας κ. Γεώργιο Τσιατσιά, τον Α' αντιπρόεδρο κ. Έπαμεινώνδα Βαδίλη, τον Β' αντιπρόεδρο κ. Αρσένη Στεργίου και τον γενικό γραμματέα κ. Βασίλειο Καυκιά.

Η οργάνωση της εκδήλωσης είχε ανατεθεί σε επιτροπή που την αποτελούσαν ή κ. Φρόσω Γιαννακού - Βαρδάκα, ή δ)δα Νανά Τοτοκώστη και οι κ.κ. Βασίλειος Γκέλης, Γιάννης Πρίντζης, Γεώργιος Τζίμας και Χρήστος Μάντης.

ΕΠΑΜΕΙΝ. ΒΑΔΙΛΗΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΜΑΣ
ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Οι συνδρομητές μας της περιοχής Αθηνών μπορούν να πληρώνουν την συνδρομή τους στο Καφενείο του

Μανώλη Μάνθου
Νικητάρ 5-7

(Πάροδος Θεμιστοκλέους)
κοντά στην Ομόνοια.

♦ ΤΗΛ.: 3621966

ΟΙ ΒΗΣΣΑΝΙΩΤΕΣ ΘΑ ΧΟΡΕΨΟΥΝ

Στο γνωστό κέντρο «ΚΑΛΑΜΠΟΚΑΣ» στο τέρμα Πατησίων (δόξ Π. Μακρή) θα γλεντήσουν οι Βησσανιώτες στην πατροπαράδοτη ετήσια Χοροεσπερίδα - Συνεστίαση. Πλούσιο πρόγραμμα και παραδοσιακή μουσική. Την εκδήλωση όπως πάντα οργανώνει η Αδελφότητα Βησσανιωτών.

Οι φίλοι της Βήσσανης μπορούν ν' απευθυνθούν στα γραφεία της Αδελφότητας Μάρνης 38 και στο τηλέφωνο 5234602.

Τραπέζι φιλίας
και συνεργασίας

Στις 16 Δεκεμβρίου ο Δήμαρχος Δελβινακίου κ. Μενέλαος Βίλλης παρέθεσε δείπνο στην διεύθυνση και το προσωπικό της Ταπητουργικής Σχολής Δελβινακίου του ΕΟΜΜΕΧ. Το δείπνο δόθηκε στο Δημοτικό Καφενείο και παρακάθησαν ή διευθύντρια της Σχολής κυρία Έλένη Τσώνη - Γιακουμή, οι 19 υπάλληλοι της Σχολής και μέλη των οικογενειών τους. Συνολικά πάνω από 40 άτομα.

Μέσα σε φιλική ατμόσφαιρα ο Δήμαρχος ανταλλάξε σκέψεις για την πορεία και το μέλλον της Σχολής και την αποδοτικότερη δουλειά.

Ακολούθησε διασκέδαση με χορούς και τραγούδια μέχρι αργά.

Η Ταπητουργική Σχολή Δελβινακίου είναι ή μοναδική παραγωγική μονάδα παραδοσιακής τέχνης της περιοχής. Τα προϊόντα της, χειροποίητα χαλιά, διαχειρίζεται ο ΕΟΜΜΕΧ και θεωρούνται από τα καλύτερα.

Εύχης έργο θα ήταν να αναδώσει κάποια μορφή ύφαντικής, έστω και περιορισμένη, για παραγωγή ύφαντων σαν αυτά που έφτιαχναν οι γυναίκες του Πωγωνίου πριν από χρόνια.

Ημερολόγια

* Καλαίσθητο και διακοσμημένο με ωραίες φωτογραφίες του χωριού τους, το ημερολόγιο τοίχου που κυκλοφόρησε ο νέος Πολιτιστικός Σύλλογος της Κάτω Μερόπης.

* Από και από το επίτιμο ημερολόγιο του Φιλελευθέρου Συλλόγου Πωγωνιάς. Στους στόχους τους ή ένισχυση του Γυμνασίου - Λυκείου Πωγωνιάς και των μαθητών.

Ένα κληροδότημα
που ενδιαφέρει
τούς νέους μας

Από δημοσίευμα Ιωαννίνων εφημερίδας παίρνουμε μερικά στοιχεία από ένα κληροδότημα που ενδιαφέρει νέους Πωγωνήσιους οι οποίοι σπουδάζουν.

Η Ανθούλα σύζυγος Ιωάννου Μαυριά που γεννήθηκε στον Άγιο Κοσμά Πωγωνίου το 1905, με την από 16 Ιουλίου 1977 «Δωρεά εν ζωή» δώρησε στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων ένα διαμέρισμα στην Θεσσαλονίκη προκειμένου τα έσοδα να διατίθενται για υποτροφίες φοιτητών ή φοιτητριών οι οποίοι κατάγονται από τις Έπαρχιες Πωγωνίου και Κουρέντων. Στο δωρητήριο δρίζεται ότι οι υπότροφοι πρέπει να διακρίνονται διὰ το ήθος και την επίδοση εις τας σπουδάς των.

Το διαμέρισμα εκποιήθηκε από το Πανεπιστήμιο τον Αύγουστο του 1988 αντί του ποσού των 5.700.000 δραχμών.

ΝΕΕΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ

Στις 18 Δεκεμβρίου έγινε Γενική Συνέλευση της ΕΝΩΣΗΣ ΠΩΓΩΝΗΣΙΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ στα Γιάννενα, με απολογισμό και αρχαιρεσίες. Το νέο Δ.Σ. που εκλέχτηκε, συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

- Πρόεδρος: Κων)νος Κω. Στούλας.
- Αντιπρόεδρος: Αθανάσιος Δέμος.
- Γραμματέας: Ιωάννης Βίλλης.
- Τσιμίας: Νίκ. Παπαδόπουλος.
- Έφορος Έκδηλώσεων: Χαρ. Κορογιάννης.
- Μέλη: Ειρήνη Θεοδωρίδου, Χαράλ. Καστολάς.

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ:

♦ ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΟΤΩΝ ΤΟΥ ΛΑΜ-
ΠΡΟΥ ΚΩΣΤΟΥΛΑ Ι. Παλαιολόγου 4.